

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

Galamb

*Hová is mehetnék így,
a lángható ibolyák idején,
fényed látván bizony
születik lendület;
bársonyos tűz fut a vére után,
mert milyen jó veled,
milyen jó melege, s szép is,
mint anyám fiatal korában.*

*Az ember lép elő,
galamb-óvataskodik:
csak én,
csak én...
Vagyok.*

Csókok

*Olykor a „régikő”
rongyos arcú szolgálát,
máskor Krisztus arcát.
Amannak szaga a döngé,
Ennek a Nap leheletéé,
az ébresztésé.
Micsoda különbség!
De az én csókom
üveg és egynemű,
silány kukorica.*

